

Càntut

Cançons de tradició oral

Maria Anneta

Victòria de Can Jepet, Beget

1.I u - na can-ço - ne - ta no - va____ bé la sen - ti - reu a dir; tre -
ta n'és d'u - na mi - nyo - na, per e - lla tinc de mo - rir. Me'n
pri - va de men-jar i beu - re, la nit no em dei-xa dor - mir. I un

5 ta n'és d'u - na mi - nyo - na, per e - lla tinc de mo - rir. 2.Tre -
pri - va de men-jar i beu - re, la nit no em dei-xa dor - mir. 3.Me'n
di - a l'en-con - tro so - la, so - le - ta en el seu jar - dí.

I un dia l'*encontro* sola, soleta en el seu jardí,
que collia violetes per l'amoreta i per mi.

Mentre que les en collia i ella llença en gran sospir:

-Tres galants tinc a la sala que tots volen el meu sí.

-Dona'l(s)-(hi) el sí, Marieta, no quedis pas per a mi;
i que jo me'n vu(i) fer frare, frare d'un gros monestir.

(Con) ne seràs casadeta bé m'ho sab(a)ràs a dir.

M'enviaràs una n(e)ta com ho passes amb el marit,
jo te n'enviaré una altra, com ho passi al monestir.

I un dia, oint la missa, i una carta veig venir;
la missa mai s'acabava per la carta anar a llegir;

la missa sés acabada, jo la carta vaig llegir.

La primera ratlladeta per l'amoreta i per mi,
la segona ratlladeta i a dins del quarto entrí;
la tercera ratlladeta ja se'n cau a sobre el llit.

Tan dolça és la despedida
que tan valdria el morir,
tu robes el cor als homes
i a mi em fas penar i morir.